

Иван Вазов

В русенский театр

Сцената е светла, музика гърми,
приказки и шопот, младежите пляска
и между народа като звезди бляска
младите моми.

И тя, безпокойна, нежна и безгрижна,
гледаше лукаво с евантайл в ръце
и аз схващах мълком всяка мисъл скришна
в нейното лице.

Душно и горещо. А пак нежна Сийка
с ветрилото маха, бързо маха тя,
и се питам ази тя зефира л'вика,
или любовта?

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8411>]